

לעֲרָסֶיה עַל אֲבָלָא דְבִרְיָה, וְלֹא אַתְקִין לֵיה לְעֲרָסֶיה,
אֶלָּא גַּטֵּל כּוּבִין וְדָרְדָרִין, וְאַטִּיל תְּחוֹת עֲרָסֶיה, וְשַׁכִּיב
עֲלָיה, כִּפְךְ קַיְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כִּיּוֹן דָּאַתְגָּלוּ יִשְׂרָאֵל,
וְאַתְחַרְבּ מִקְדְּשָׁא, גַּטֵּל כּוּבִין וְדָרְדָרִין וְשַׁוִּי תְּחוֹתֶיה,
הַדָּא הוּא דְכִתְבּ, (שְׁמוֹת ג) וַיַּרְא מֶלֶךְ ה' אֱלֹהִים בְּלֵבָת אֲשֶׁר
מִתּוֹךְ הַסְּנָה. בְּגִין דִּישְׂרָאֵל הוּוּ בְגִלוֹתָא.

פְּקַד פְּקַדְתִּי אֶתְכֶם, מֵאַן דְּלֹא קִיְמָא בְּרִשׁוֹתֶיה, מֵה
פְּקִיד, וְמֵה עֲבִיד. אֶלָּא פְּקַד מַלְעִילָא, פְּקַדְתִּי
מַלְתָּתָא, מֵאַי טַעַמָּא, בְּגִין דְהָאֵי זְכִירָה הוּת עַלָּה
מִקְדָּמת דָנָא, דְכִתְבּ וְאַזְכֵר אֶת בְּרִיתִי. כִּיּוֹן דְכִתְבּ
וְאַזְכֵר, הָא זְכִירָה אַתְמָנָא עַלָּה, וּבְגִין כִּפְךְ אִמְרָת לְבָתָר
פְּקַד פְּקַדְתִּי. (ד"ג ק"ט ע"א) דָהָא סִימָנָא נִקְטָת מִקְדָּמת דָנָא.
כְּגַוְונָא דָא שָׂרָה דְכִתְבּ, (בראשית כא) וְה' פְּקַד אֶת שָׂרָה.
אֲבָל הַכָּא רְחֵל דְלֹא אַדְפְּרָת מִקְדָּמת דָנָא, לֹא אַתְמָר בָּה
פְּקִידָה אֶלָּא זְכִירָה, וְכָלָא בְזַכִּירָה אֲיהָו, בְּרוֹזָא דְמַזְלָא.
רַבִּי יְהוֹדָה וְרַבִּי חִזְקִיָּה, הוּא אַזְלִי מִקְפּוֹטְקִיא לְלוֹד,
וְתוֹהָ רַבִּי יְהוֹדָה רַכְבִּיב, וְרַבִּי חִזְקִיָּה עַל רְגָלוֹי,
אֲדָהָכִי גַּתְתָּ רַבִּי יְהוֹדָה, אָמָר מִפְּאָן וְלֹהֲלָא גַּתְעָסָק
בְּאוֹרִיִּתָּא, בְּמָה דְכִתְבּ, (דברים לט) הַבו גָּדֵל לְאֲלֹהִינוּ.
אָמָר לֵיה אֶלָו הוּינָא תְלַתָּא, יָאֹת הַוָּא דְחַד יִמְאָא,
וְתַרְין יִתְבּוּ לֵיה. אָמָר לֵיה, הַנִּי מַלְיִ בְּבָרְכָאָן.

בגין דאדרפר חד שמא דקודשא בריך הוא, ותרין יתיבו
לייה. הדא הפא דכתיב, (דברים לט) כי שם ה' אקרא הבו גDEL
לאלהינו. כי שם ה' אקרא, דא חד דمبرך, הבו גDEL
לאלהינו, אלין תרין אחרניין. אבל באורייתא אפיקלו תרי
יתבי ויהבי רבו ותויקפה דשבחא דאוריתא לקודשא
בריך הוא.

אמר ליה רבי חזקיה, לגבי ברכאנ אמא תלת. אמר
לייה, הא אויקמוה ואתמר, דכתיב הבו גDEL
לאלהינו. אבל רוא דמלחה הכא, דהא כל רזין דברכאנ
הכוי איהו, חד לברא ותרין לאתבא, בגין דיסלק (דיסטלק)
שבחא דקודשא בריך הוא ברוא דתלתא. חד מברך
وترין (אמרי אמך) דאודיג, ודא הוא קיומא דברכאנ, וברוא
עלאה כדקא יאות, וברוא דתלת מה דאויקמוה.

עד דהו אזייל, אמר רבי יהודה, תנינן, אית זכירה
לטב, אית זכירה לביש, אית פקידה ליטב, אית
פקידה לביש. אית זכירה ליטב, מה דאויקמוה, דכתיב
(יקרא כו) זכרתי להם ברית ראשונים וגו'. (בראשית ח) ויזפר
אליהם את נח. (שמות ב) ויזפר אליהם את בריתו. אית
זכירה לביש, דכתיב, (תהילים עח) ויזפר כי בשער המה רוח
הולך ולא ישוב. פקידה ליטב, דכתיב, (שמות ג) פקד
פקדתי אתכם. פקידה לביש, דכתיב, (תהילים ט) ופקדתי

בשבט פשעם ובנגעים עונם. וכלהו רזין עלאין.
כל הגי זכירה ופקידה לטב, אלין איבון דרגין ידיין.
רזא דמהימנותא דבר ונוקבא רזא חדא, זכירה
ופקידה, ואליין אינון לטב. זכירה ופקידה לביש, אלין
איבון רזא סטרא אחרא, דקיימה ברזא דאלhim
אחרים, דבר ונוקבא בחדא, זכירה בהאי, ופקידה
בהאי, ואליין אינון דקיימין תדר לבייש. ואליין לקביל
אלין. מהכא נפקי כל רזי דמהימנותא וכל קדושין
עלאין, כמה דאויקמיה. ומהכא נפקי כל זיגין ביישין וכל
מוחטא, וכל סטרין זיגין ביישן בעלמא ואויקמיה. ודא
בהתוא מאן דא.

אמר רבי חזקיה, כי הוא וdae, זפאה איה, מאן
דחולקיה אתקאים בסטרא טבא, ולא ירכין גרמיה
לסטרא אחרא, וישתזיב מנהון. אמר ליה רבי יהודה,
כי הוא וdae, זפאה מאן דיכיל לאשתזובא מגיה
מההוא סטרא, זפאיין אינון צדיκיא, דיכלי לאשתזובא
מניהו, ולאגחא קרבא בההוא סטרא.

אמר רבי חזקיה במה. פתח ואמר, (משל כי כב)
בתחריות תעשה לך מלחה וגוי. מאן מלחה,
דא מלחה דההוא סטרא בישא, דאצטראיך בר נש
לאגחא ביה קרבא, ולשלטהה עליי ולאשתזובא מגיה.

תא חזי, דיעקב הבי אשׂתְדָל לגבִי עשו, בגין ההוא סטרא דיליה. לאתחכמא עלי ולםיזל עמיה בעקיימו בכל מה דאצטראה, בגין לשׂטאה עלי בריישא וסופה, וככלא בדקא יאות. וריישא וסופה בחרא דא בגוֹנוֹא דא, כמה דכתיב, (בראשית כט) בכרתי, ולכתר ברכתה, שירותה וסופה בחרא, דא בגוֹנוֹא דא. בגין לשׂטאה עלי באורה מישר בדקא חזי ליה. ובגין כה זפהה איהו מאן דאשׂתזיב מביהו, ויכיל לשׂטאה עלייהו.

תא חזי, זכירה ופקידה לטב איינון בחרא ברוזא דמיהימנותא, זופאה איהו מאן דאשׂתדָל בתר מהימנותא, כמה דאת אמר, (הושע יא) אחריו ה' יילכו בארייה ישׁאג זגו. אמר רבי חזקיה הבי הוא ודי.

וთא חזי, בר נש כד צלי צלוטה, לא יימא עליה זכרני ופקدني. בגין דאייכא זכירה ופקידה לטב, זכירה ופקידה (דף קס ע"ב) לביש, זומיגין לבטלא מלָה מן פוםיא, ואתין לאדרבא חובי דבר נש ולענשא ליה. בר אי איהו זפאה שלים, כד בדקוי חובי, היהיא זכירה ופקידה לביש לא ישׁבחון לון, בגין עזרא דאמר (נחמייה יג) זכרה לי אלהי לטוֹבה.

דהא בכל אחר, דבר נש צלי צלוטה, יכליל גרמיה

בין סגיאין בכלל דסגיאין. ותא חז' שונמית, כד אמר לה אלישע, (מלכים ב ד) היה לדבר לך אל המלך או אל שר הצבא. היה לדבר לך אל המלך, ההוא יומא, يوم טוב בראש השנה הוה, וההוא יומא מלכותך דרך יעא שלטך למידן עלמא, וקידשא בריך הוא אקרי מלך המשפט בההוא זמנה. ובгинזך אמר לך, היה לדבר לך אל המלך.

מה כתיב, (מלכים ב ד) ותאמר בתוך עמי אנכי יוושבת. מי קאמרה. לא בעינה, למאי רשותה לעילא, אלא לא עלאה רישאי בין סגיאין, ולא לאפקא מבללא דלהון. וכך בעי ליה לבר נש, לאתכללא בכללא דסגיאין ולא לאתיחד בלחוודוי, בגין דלא ישגחון עליה, לאדפרא חובי כדק אמרן.

פתח רבי יהודה ואמיר (איוב לח) הנגלו לך שער מות ושער צלמות תראה. האי קרא, קידשא בריך הוא אמר ליה לאיוב, כד חמאת איוב דחיק גרמיה על דיןוי קידשא בריך הוא.

תא חז' איוב אמר (איוב יט) הן יקטלני לו איחל, כתיב לא באלו"ף וקרי לו בואה, וככלא איה. אמר ליה קידשא בריך הוא, וכי אני קטיל בני נשא, הנגלו לך שער מות ושער צלמות תראה, כמה תרעין אינון

פתחוּן בְּהַהוּא סְטָרָא. ומותא שלטא עליהו, וכלהו
סְתִימֵין מַבְנֵי גַשָּׁא, (ס"א ולא יבלין לאסתטמרא מננייהו בגין דאיןון סטימין מבני
גשא) ולא ידעין אינון שערים.

וְשַׁעֲרֵי צְלָמוֹת תְּרַאֶה. מאן אינון שעריו מות ומאן
אינון שעריו צלמות. אלא מות וצלמות בחדא
אינון, ויזויגא חדא אינון. מות הא אמר, דא מלאך
המות, והא אויקמו. צלמות, כל מות. האי איהו מאן
درכיב עליה, ואיהו צלא דיליה, ותווקפא דיליה,
לאזידוֹגָא בחדא, בקשׂוֹרָא חד ואינון חד.

וְכָל אַיִן דְּרָגִין דְּגַפְקִי מִפְּיָהוּ וּמִתְקַשְׁרוּ בְּהָוּ אַיִן,
שערים דלהון כמה דלעילא, כמה דעת אמר,
(תהלים כד) **שָׁאוּ שַׁעֲרִים רְאֵשֵׁיכֶם וְגוּ.** ואליין (אינון שערים)
איךרו בהרין ובחלין, שית סטרין דעלמא. אוף הבי אינון
שעריו מות, ושעריו צלמות מסטרא אחרא, דרגין ידיין
דשלטין בעלמא. שעריו מות ושעריו צלמות, דא נוקבא
ודא דכוֹרָא, ותרוֹיִיהו כחדא.

וְעַל דָּא, אמר קודשא בריך הונא ליה לאיוב, בגין כל
אינון מלין, דאייהו אמר (איוב ז) פלה ענן וילך בן
 יורד שאל לא יעלה, וכל אינון שאר מלין. אמר
קודשא בריך הוּא הבגלו לך שעריו מות, למגבע דהא
כלחו בראשותי, וכלהו זמיגין לאתבערא מעולם,
דכתיב, (ישעה כט) בלע המות לנצח וגו.

תא חזוי, (בראשית ל) ויזכר אליהם את רחל וישמע אליה אליהם ויפתח את רחמה. תרי זמגין, אליהם אליהם, אמא. אלא, חד מעלה מא דרכורא, חד מעלה מא דבנוקבא, בגין דבמנלא תליה מלה.

וכד אתערת רחל בשמא דא, דכתיב, (בראשית ל) יוסף ה' לי בן אחר, ידע יעקב דאייה אתחזייא לאשלמא כלחו שבטים ולא תתקיים בעלה, בגין פר בעה למיזל ולא יכיל. וcad מטה זמגין דבנימין, ערך ואול ליה, בגין דבארע אחרא לא ישתלם ביתא, לאתקשרא עלמא קדיישא ביתא.

ויהיינו דכתיב, (בראשית לא) ויאמר ה' אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולךך ואיה עמה. Mai ואיה עמה. אלא אמר ליה, עד הכא, רחל הוות עמד עקרה דביתא. מכאן ולהלאה, أنا אהא עמד ואטול ביתא בהך בתריסר שבטים. והיינו דכתיב, ואני בבאי מפדן מטה עלי רחל. עלי הוות, ובגיני הוות מלא דאתה היא איה ואתיא דיורא אחרא, ונטלא ביתא בגין לדירא עמי.

(בראשית ל) ויאמר נקבה שכרכ עלי ואתנה, Mai נקבה. אמר רבי יצחק, ההוא רשע אמר, أنا חממי, דיעקב לא אסתכל אלא בנוקבי, (ד"ג גיטא ט"א) בגין פר לח

לי. אמר נקבה שכרכ', היא נקבה דאייה שכרכ' פד בקדמיתה. ואותנה, אם מאן נקבה אסתפלת בה, ואותנה, ופלח לי בגינה.

(שם) ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה, אמר יעקב חלילה, דהא אבא כל מה דעבדינא, לשם קרא דמלכא קדישא עבידנא, (ס"א ולאו לבשופא דגראמי) ועל דא לא תנתן לי מאומה, דהא לאו דעתאי בהאי, אלא אם תעשה לי (את) הקבר הנזה וגו.

(שם) ויסר ביום ההוא את התישים. רבי אלעזר פתח ואמר, (תהלים טו) יי מי יגור באהלך וגו, היא אוקימנא, ואוקמיה חביביא, (שם) הולך תמים, דא אברחים, דבד אתגוז תמים אקרוי. ופועל צדק, דא יצחק. ודובר אמת, דא יעקב. ודעאי יעקב באמת אתקבק, אי הוא באמת אתקבק, מאי טעם אעבד עם לבן בגונא דא.

אלא, יעקב בחרין שעטא דמזליה הוה. דורי ליה לאיינש, ל מבחן שעטיה, עד לא יתוב לאירועה, וαι מזליה קאים במא דעבד שפיר, וαι לאו לא יושיט רגליי עד דיסלק (ס"א דקאים בפה דעבד) לגביה.

תא חזי, כתיב, (בראשית ל) וענתה בי צדקתי ביום מחר וגו, דהא אייה לא עבד בגין דיטול מדיליה

למגנא, אלא כלל בקושטא ושלימו דרעותא, ולא עוד אלא דאייה נטיל רשו מלבן, ועל דא כתיב, (בראשית ל) נחשתי ויברכני יי' בגליך. כמה חרשין ויזיגין עבד לבן, ובחין מזיליה בגיניה דיעקב, והוה אשכח בגיניה דיעקב, מה עאנא כל ירחא, ומאה אמרין ומאה עזין יתיר על עאניה.

רב' אבא אמר, אלף עאנין, אלף אמרין, אלף עזין, הוא מיתי לייח' יעקב יתיר בכל ירחא וירחא. הדא הויא דכתיב, (בראשית ל) כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרוב ויברך יי' אתה לרגלי, וברכתא דלעילא לאו אייה פחות מאלף מכל זינא ויזיגא, מעאנין אלף אשתחה, מאמרין אלף אשתחה, מעזין אלף אשתחה. על כל מה דשרא ברכתא דלעילא, לא פחות מאלף. עד דבגיניה דיעקב אסתלק לבן לכמה עותרא.

וכד בעא יעקב לניטליה אגריה, לא אשכח אלא עשרה מכל זינא ויזיגא, ויעקב חשיב לייה לעותרא סגי. חמיה כמה נטיל מדיליה, ממה דהוה יהיב אייה בזוכותיה לבן. וכל דא דסליק ביה יעקב, לא הוה אלא בזורע דאיןון מקלות, דשווי לגבוי ענא.

תא חזי, כמה טרה ההוא שלימא דיעקב, אברתיה דלבן. כתיב, (בראשית ל) ויישם דרך שלשת ימים וגו,

והוה איתי ליה כל האי עותרא. ועם כל דא, לא בעא לבן דיה אגריה דיעקב הבי, אלא נטל עשרה מן דא ועשרה מן דא ויהב (בידא דבני) ליה. ואמר ליה טול הבי. ואי יולדו פמה דאמרת, בהאי גוננא יהא אגרה. הדא הוּא דכתיב, (בראשית ל) ותחלף את משכורתך עשרה מוגנים, (ובהני) עשרה מן דא ועשרה מן דא, ובתיב, (בראשית ל) ואביכן הצלבי והחליף את משכורתך עשרה מוגנים. (ובהני) אשתקד בתר קודשא בריך הוא, וברכיה. ומפל מה דשוי לבן עמיה דיעקב, אהדר במלוליה, ונטיל מיעקב כלל, עד קודשא בריך הוא חס עליה, ונטיל מדיליה בזורע.

אמר רבי אלעזר כל הבי קראי, לאחוזה חכמתא קא ATIIN. HTBGIN MLYIN DLUILA, MBHON TLYIN בעובדא, ומנהון במלולא ומנהון ברעותא דלא. ומאן דבעי לאמשכא ברכאנ, בצלותא, במלולא, ורעותא. ומנהון דלא בצלותא, אלא בעובדא TLYIN.

תא חוו, יעקב שלים, כל מה דעבד, בחכמתא עbid, כתיב (בראשית ל) וייצג את המקלות אשר פצל בראתים בשקנות המים, כלל בחכמתא, לאמשכא ברכאנ ממבועא דכלא, לכלחו פרגין עלאין דאיינן חילקיה ועדביה.

את המקלות. מאן מקלות, אלין דראגין דאיינון בי דינא. אשר פצל, לא עבר מבהוֹן דינא. ברהטים, היינו דכתיב, (שיר השירים ז) מלך אסור ברהטים, זה הוא מהוֹן מלך, אתין ברכאו לבלחו עלמין.

דבר אחר (דף קסא ע"ב) מלך אסור ברהטים, מלך דא, אסור וקשרור באינון רהטין עלאין, דמפניו אשתקין כלא, (נו"א אחמשון ברכאו לבולא) מלך עלאה. בשקתוֹת הימים, (ס"א ומתחנן אשתקין בלבד שקתוֹת הימים), אלין איינון נחלין דנפקין ואתיין, עד דמטו לאותר דמתבנשי תמן. אשר תבנה הצאן לשאות, כמה דאת אמר, (תהלים קד) ישקו כל חיתו שדי ישברו פראים צמאם. ובזהו אתר, דמתבנשי תמן מיא, בלוֹהוּ אתין לאשכחא מגיה.

(בראשית ל) ויחמגה, מא' ויחמגה. תא חזי, בשעתא דרוי צפון נשיב, מיין גליידין ולא נגדין לבר ולא אשתקין, בגין דдинא תליא, וקרירוי דצפון גלייד מיא. וכד אתער רווח דרום, מתהממי מיא, ואתער גלייד דלהון ונגדין, פדין אתשקיין כלא. בגין דחמיימן דדרום שראן מיא, ובלוֹהוּ מתהממי וחדרן למשטי מהוֹן קריירוי דצפון, דתוה לוז בקדמיתא, חדא הוֹא דכתיב ויחמגה. ויחמגה, זה הוא (ולא כתיב ויחמגן). אלא דאיינון בלוֹהוּ נוקבי.

סתורי תורה
 (בראשית ל) וַיָּקֹחَ לוֹ יַעֲקֹב מִקְלָת
 לְבָנָה וְגֹרֶר, מִתְגִּיתֵין, רְעוּתָא
 דְעֻבְדָא, קְטַרִי דְמַהְימְנוֹתָא,
 קָל קָלָא דְקָלִיא אַתְעַר מַעַילָא
 לְתַחַתָא, אָנָן פְתִיחֵין עַיִינֵין
 הַוִּינֵן. גָלְגָלָא אָסָחר מַעַילָא
 לְכַמָּה סְטְרִין, קָל נְעִימָוֹתָא
 אַתְעַר. אַתְעַרְוּ נְיִימֵין דְמִיכִין
 דְשִׁינְתָא בְּחוּרִיהָן, וְלֹא יָדַעַי
 וְלֹא מִסְתְּכָלֵן, וְלֹא חַמָּאן.
 אַטְיִמֵין אַוְדְגִין, כְבָדֵין דְלָבָא,
 נְיִימֵין וְלֹא יָדַעַי. אֲוֹרִיָתָא
 קִיְימָא קְמִיהָג, וְלֹא מִשְׁגִיחֵין חַמָּאן
 וְלֹא יָדַעַי בְּמַה מִסְתְּכָלֵן, חַמָּאן
 וְלֹא חַמָּאן. אֲוֹרִיָתָא רְמָאת
 קָלִין אִסְתְּכָלוּ טְפֵשִׁין, פְתַחַ
 עַיִינֵין, וְתַבְדּוּן. לִיתְ מָא
 דִישָׁגָת, וְלִיתְ מָאן דִירְכִין
 אַוְדְגִינה, עַד מָה תְהַווּ בָגָו
 חַשּׁוֹכָא דְרַעֲוָתִיכָו. אִסְתְּכָלוּ
 לְמַנְדָע, וְאַתְגָלִי לְכוֹן בְּהָרָא
 דְנָהִיר.

בְזַמְנָא דַיְעַקְבָ שְׁלִימָא, מָגוֹ

וְעַל דָא אַתְפּוֹן יַעֲקֹב,
לְמַעַבָד עַוְבָדָא
בְחַכְמָתָא, וְדָא הוּא דְכַתִּיב
 (בראשית ל) וַיָּקֹחَ לוֹ יַעֲקֹב מִקְלָת
 לְבָנָה לְח וְגֹרֶר. פְתַח (נ"א רבִי
 אַלְעָזָר) וְאָמֵר (תְהִלִים קְלָה) כִי
 יַעֲקֹב בָּחר לֹא יְהִי יִשְׂרָאֵל
 לְסֶגֶלְתָו, תָא חֹזֵי כִי יַעֲקֹב
 בָּחר לֹא יְהִי, עַד פָאָן לֹא
 יַדְעַנָא מָאָן בְּרִיר לְמָאָן, אֵי
 קְוִידָשָא בְּרִיךְ הוּא בְּרִיר לִיה
 לַיְעַקְבָ, אֵי יַעֲקֹב בְּרִיךְ לִיה
 לְקְוִידָשָא בְּרִיךְ הוּא. אַלְא
 מִמָּה דְגָלִי קָרָא, יַדְעַנָא
 דְקְוִידָשָא בְּרִיךְ הַפָּא בְּטִיל
 לִיה לַיְעַקְבָ לְעַדְבִיה,
 דְכַתִּיב, (דברים ל) כִי חָלַק יְיָ
עַמוֹ יַעֲקֹב חָבֵל בְחַלְתוֹ.
תָא חֹזֵי, הַכִּי בְמַיִ יַעֲקֹב,
בְּרִיר אַחֲסָנָתִיה וְעַדְבִיה
לְחוֹלְקִיה, וְסַלִיק לְעַילָא

עֲקֹעַ דָּאָרְעָא וַיֵּשׁ אַחֲרָא,
בָּגּוּ דָּרְגִּין נוֹכְרָאִין דָּחָה
לְכָלָהּוּ, וּבְרִיר חֹולָק עֲדָבִיה
וְאַחֲנָמִיהּ. נְהֹרָא מָגּוּ
חַשּׁוֹכָא, חַכְמָתָא מָגּוּ
טְפַשּׁוֹתָא, וְאַוקִיר לִיה
לְמִאָרִיהּ כְּדֵהוּ קָאִים בָּגּוּ
רְשִׁיחָא דָאָל זָר. עַל דָא
כְּתִיב, (ישעה ט) לֹא עַתָּה
יְבוֹשׁ יְעַקָּב וְלֹא עַתָּה פָּנָיו^{יְחוּרוֹ.} (ע"ב סתרי תורה)

תוספהא

קוֹטָרָא דָקֹוטָרָא דָכִיא, הוּה
סְלִיק לְגֹו לְגֹו, עד לֹא אַשְׁכָח
אַתָּר בֵּית מָוֹתָבָא. הַהוּא אַתָּר
לֹאוּ אַתָּר, לֹאוּ אַשְׁתַּפְחָה לְעַילָא
וְתַּפְחָה. מְכֻלָּא אַתְּאַבִּיד, אַבְדוֹן
הָוִי מְכֻלָּא, אַבְדוֹן דָכְרוֹא,
סְמָאֵיל דָנֶפֶק מַהְתוּכָא דָתוֹקְפָא
דִּיצְחָק. אַבְדוֹן וְמוֹתָן נוֹקְבָא
דִּילְיָה, נְחַשׁ קְדָמָהּ, אַשְׁתָּ
וּנוּנִים, דְּכִתִּיב (משל ה) רְגִילָה
יְוֹרְדוֹת מָוֹת. וְאַלְין תְּרִין, אַבְדוֹן

מְכֻל דָרְגִין, וְגַטִּיל לִיה
לְעַדְבִּיהּ. מַקְלָל לְבָנָה לְחָ
הַיִּנוּ דָרְגָא חַוּרָא דְסִטָּר
יִמְינָא. וְלוֹו וּעְרָמוֹן, הַיִּנוּ
דָרְגָא סְוָמְקָא דְסִטָּר
שְׂמָאָלָא.

וַיַּפְצִיל בָּהָן פְּצָלוֹת לְבָנּוֹת,
דָאַעֲבָר דִּינָא מִן
דָא, וְאַתְּחַבֵּר לִיה בִּימִינָא,
וְהָוּ עַל בִּינִיָּהוּ וְגַטִּיל לְזָוֵן
כְּחָדָא וְאַתְּעַבֵּיד פָּלָא חָד
בְּתָרֵי גּוֹנִי. וְעַם כָּל דָא,
מְחַשְּׁף הַלְּבָן, דִּיטְגָּלִי חַוּרָא
עַל סְוָמְקָא. וְכָל דָא לְמָאִי,
לְאַמְשָׁכָא לְדָרְגָא דָא
דְעַדְבִּיהּ בְּרַכָּאָן מִמְּבוֹעָא
דָכְלָא (נ"א דְנַחְלָא), וְלְשָׁוָאָה
לְדָרְגָא דָא דְאַיְהוּ תַּלְתָּא
כְּחָדָא.

בְּרַהֲטִים בְּשִׁקְתּוֹת הַמִּים,
כָּמָה דָאַוקִימָנָא.

וְמוֹתָה, שְׁמַעוֹ תַּוקְפָּא דַהֲוִרְמָנוֹ
דְמָלְכָא.

רְזֵא וִסְתְּרָא סְתִימָא (נ"א טמירא)
עַלְאהָ אַתְאָבִיד (נ"א טמיר) מְפָלָא,
אַתְאָבִיד (נ"א טמיר) מְרֻעִיּוֹגִין (נ"א
מעיניין) וְהַרְהָוִרִין. (ס"א מָאָן
דָאַתְמָשָׁך בְּתֵר אַיְלָין אַתְאָבִיד מְפָלָא.
כְּוֹלָא בְּהַפּוּכָא דָא מָן דָא טְבוּחַי דְגַבָּר
שְׁלִים בַּעֲקָב דְסָלִיק וְלֹא אַתְחַשְׁבָו עַיִינַן
בְּהָאי תְּנַגַּא וְזָכה לְאַתְקָרְבָא בְּאַמְתָה
חוֹתְמָא דְמָלָכָא קְדִישָׁא. תָא חַי, טמירא
עַלְאהָ מְפָלָא) מְנִיה נְפָק אַת י',
נְקוּדָה עַלְאהָ. מְהָאי נְקוּדָה
עַלְאהָ נְפָק כֹּלָא. אַמְשִׁיך וְאַפְיק
ה', אַמְאָה עַלְאהָ דְאַשְׁקָו לְכֹלָא.
מְהָאי נְפָיק ו', רְזֵא דְשִׁית דְאַחַיד
לְכֹל סְטְרִין, דְאַיהֲוָה, מְקָל לְבָנָה
לְחַ, וּלוֹז, וּעְרָמוֹן.

תְּפִרְיוֹן דְרוֹעַזְין דְאַחַידָן בֵּיה, אַיְלָין
נְפָקִי וְאַחַידָו בְּהֵי אַמְתָה,
לְחַבְרָא מְשִׁכְנָא בְּחַד וְלִמְהֹוִי
חַד. בְּדִין, תְּלִיסָר מְכִילָן הַוּ חַד.
וְחַוּרָא אַתְגָּלִיף עַל גּוֹנוֹנִין
וְסָלִיק עַל גּוֹנוֹן כְּלָהָו. הַדָּא הוּא
דְכִתְבִּיב (בראשית לו) מְחַשֵּׁף הַלְּבָנוֹן,

וְכַדִּין בְּעַזְבָּדָא דָא דְחַכְמָתָא
בְּגַדִּין בְּרַכָּאָן לְתַתָּא,
וּמְתַשְּׁקִין (נ"א ומתרכָבָא) כְּלָהָו
עַלְמִין וְשַׁרְדִּין עַלְיהָ בְּרַכָּאָן,
בְּמָה דְאַוְקָמוֹת. דְכִתְבִּיב,
(בראשית מט) בְּבָקָר יַאֲכֵל עַד
וְגַוּ, וְלַבְתָר מְפָאָן, (שם)
וְלַעֲרָב יַחַלְק שְׁלָל, (דף קסב נ"א)
לְאַתְבָּרְכָא כְּלָהָו עַלְמִין
לְתַתָּא. וַיַּעֲקָב נְטָל חַוְלָקִיה,
מְאִינָנוֹ בְּרַכָּאָן, דְשְׁרִיּוֹן
עַלְיהָ לְתַתָּא, בְּגַיְן דְאַיהֲוָה
חַוְלָקִיה וְעַדְבָּא דְקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא.

רְבִי יִיְסָא זֹוְתָא הַוָּה שְׁבִיכָה
קְמִיה דְרַבִּי שְׁמַעַן,
אָמַר לֵיה. הָאִי דְכִתְבִּיב (משלי י)
בְּרַכּוֹת לְרָאשׁ צְדִיק, לְצְדִיק
מְבָעִי לֵיה, מָאִי לְרָאשׁ
צְדִיק. אָמַר לֵיה, רָאשׁ צְדִיק
דָא הָיָה עַטְרָה קְדִישָׁא,

וכדין אָקָרִי (ובריה ד) י"י אחד ושםו אחד. וכדין (תהלים כג) י"י רועי לא אחר. וכתיב בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות יהלני נפשי ישובב וגור. (ע"ב
תוספתא)

סתרי תורה

(בראשית ל) ויקח לו יעקב, ברייר ליה חולקיה לעדביה, מקל לבנה לה, סטרא דימינא, גוון חור. לח, סטרא איהו דמימ. ולוז, דא סטרא דשמאלא, סומקא כוורדא. וערמוני, קליל דא בזא. וכלהו אחד ימיןא חורא בגוניה, וסלקא בהו. דכתיב מחשך הלון, דאף על גב אחד לתרין סטרין, נטול (ס"א נטה) חולקיה לסטר ימיןא, ואגלייף בכלא, בהאי סטרא ובhai סטרא, כדין אָקָרִי גבר שלים, שלים בכלא. מה כתיב בתיריה, (שם) והיה בכל יHAM הצען המשרות

ואוקמהה.תו, ראש צדיק, דא יעקב, דאייה בטיל ברכאנ, ונגיד לון לצדיק, ומתחן אונדריקו לכל עיבר, ומתברכו פלהו עלמין.

אבל הא אוקימנא, ברכות בראש צדיק, (ראש) צדיק אָקָרִי, ההוא אתר (ס"א לגרישא) דברית, דמגיה נפקין מבועין לבר, נוקבא דקיסטיא דחמרה נפיק מבהה, איהו רישא. כה ראש צדיק, ההוא אתר, כה זרייך מבועין לנוקבא, אָקָרִי ראש צדיק. צדיק איהו ראש (נ"א רישא לכל ברכאנ) בגין הכל ברכאנ ביתה שרים.תו, ההוא בר בש, חזבי למגטר את קיימה קדיישא, ועביד פקיידי דאוריתא, צדיק אָקָרִי,